

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 19 października 2023 r.

Pozycja 268

POSTANOWIENIE

z dnia 28 czerwca 2023 r.

Sygn. akt Ts 140/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Stanisław Piotrowicz,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej J.W. o zbadanie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy wymienionej w punkcie 1 niniejszego postanowienia w związku z § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie 2 z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 29 czerwca 2022 r. (data nadania) J.W. (dalej: skarżąca), reprezentowana przez pełnomocnika z wyboru, wystąpiła z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującej sprawy.

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 17 lutego 2022 r. (sygn. akt [...]) oddalił skargę kasacyjną od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 16 listopada 2018 r. (sygn. akt [...]) oddalającego skargę na postanowienie Ministra Zdrowia z 15 grudnia 2017 r. (nr [...]) w przedmiocie nałożenia grzywny w celu przymuszenia. Orzeczenie to utrzymało w mocy postanowienie Wojewody z 1 czerwca 2016 r. nakładające na skarżącą grzywnę w celu przymuszenia do wykonania obowiązku określonego w tytule wykonawczym Powiatowego Inspektora Sanitarnego w C. z 12 maja 2016 r.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 30 sierpnia 2022 r. (doręczone 5 września 2022 r.) wezwał skarżącą do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) podanie adresu skarżącej (wraz z czterema kopiami); 2) doręczenie odpisów lub

kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem (wraz z czterema kopiami): a) pełnomocnictwa szczególnego uprawniającego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącej przed Trybunałem Konstytucyjnym w odniesieniu do sprawy, w związku z którą złożona została skarga konstytucyjna, b) ostatecznego orzeczenia, w związku z którym została wniesiona skarga konstytucyjna, tj. wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 17 lutego 2022 r. (sygn. akt [...]), c) orzeczeń (wyroków, postanowień, decyzji, innych rozstrzygnięć) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej; 3) udokumentowanie daty doręczenia skarżącej orzeczenia wskazanego w skardze konstytucyjnej jako ostateczne a wymienionego w pkt 2b niniejszego zarządzenia (doręczenie np. poświadczonej za zgodność z oryginałem koperty wraz z monitoringiem przesyłki Poczty Polskiej, w której doręczone zostało to orzeczenie lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii zwrotnego potwierdzenia odbioru tej przesyłki) wraz z czterema kopiami; 4) doręczenie czterech odpisów skargi konstytucyjnej.

Skarżąca pismem z 15 września 2022 r. (data nadania) ustosunkowała się do powyższego wezwania. Jednocześnie wystąpiła z wnioskiem o przywrócenie terminu usunięcia braków formalnych skargi, wskazanych w powołanym wyżej zarządzeniu Prezesa TK.

Postanowieniem z 25 stycznia 2023 r. Trybunał Konstytucyjny przywrócił postulowany termin.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 25 stycznia 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 31 stycznia 2023 r. wezwał skarżącą do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) sprecyzowanie przedmiotu skargi wyjaśniając, czy są nim tylko wskazane w petitum skargi przepisy – art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b, art. 17 ust. 1 oraz ust. 11 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239), § 3 oraz § 5 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753), czy także wskazana na stronie 2 „[u]stawa o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym z dnia 30 listopada 2016 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 2072)”, a jeśli tak, to określenie, które jej przepisy; 2) uzupełnienie – w wypadku wskazania jako przedmiotu skargi ustawy o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym – uzasadnienia przez wyjaśnienie, w jaki sposób przepisy tej ustawy naruszają konstytucyjne wolności i prawa skarżącej przywołane w skardze; 3) doręczenie odpisu lub kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem (wraz z czterema kopiami): a) postanowień: – Ministra Zdrowia z 15 grudnia 2017 r. (nr [...]) w przedmiocie nałożenia grzywny w celu przymuszenia, – Wojewody z 1 czerwca 2016 r. nakładającego na skarżącą grzywnę w celu przymuszenia, b) wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 16 listopada 2018 r. (sygn. akt [...]), c) tytułu wykonawczego z 12 maja 2016 r. wydanego przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w C.; 4) doręczenie pełnomocnictwa szczególnego uprawniającego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącej przed Trybunałem Konstytucyjnym w odniesieniu do sprawy, w związku z którą złożona została skarga konstytucyjna; 5) udokumentowanie daty doręczenia skarżącej wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 17 lutego 2022 r. (sygn. akt [...]) wskazanego w skardze konstytucyjnej jako ostateczne orzeczenie (doręczenie np. poświadczonej za zgodność z oryginałem koperty wraz z monitoringiem przesyłki Poczty Polskiej, w której doręczone zostało to orzeczenie lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii zwrotnego potwierdzenia odbioru tej przesyłki).

Do dnia sporządzenia niniejszego postanowienia skarżąca nie usunęła wskazanych braków formalnych.

Zakwestionowanym w skardze przepisom skarżąca zarzuciła naruszenie prawa do prywatności oraz prawa do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 Konstytucji), a także naruszenie zasady dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji). Zdaniem

skarżącei zaskarżone przepisy naruszają również art. 87 Konstytucji, który statuuje zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK).

Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK jeżeli skarga nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia.

Odpis zarządzenia sędziego Trybunału z 25 stycznia 2023 r. został skutecznie doręczony pełnomocnikowi skarżącei 31 stycznia 2023 r. W ustawowym terminie skarżąca nie usunęła braków formalnych wskazanych w zarządzeniu.

Okoliczność ta jest – zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK – podstawą odmowy nadania skardze dalszego biegu.

Mając powyższe na względzie Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącei przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.